

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen
Center for byudvikling
Att. adm. dir. Claus Juhl

31. maj 2013
J.nr. 2203/1187-0149
Ref. SRA/RVN/TBB/IL
Direktionen

Kære Claus,

Tak for dit brev af 21. maj 2013 om kommunal garantistillelse for kommunale kraftvarmeværker.

Jeg er enig i, at kommunen kan garantere for den kommercielle el-del af et kraftvarmeværk, idet det som tidligere nævnt følger af elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1, herunder el-produktion. Ligesom det implicit følger af hjemmelen til deltagelse i aktiviteter på elforsyningsområdet, at en kommune kan bruge midler, herunder indskyde midler, samt yde lån og stille garanti for de selskaber, som deres el-virksomhed drives i.

Varmedelen af kraftvarmeværket er ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriet hjemlet i kommunalfuldmagtsreglerne, hvorfor spørgsmålet om garantistillelse til denne del af værket skal afklares med Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har, om elforsyningsvirksomheder, der også producerer varme, overfor Energistyrelsen oplyst følgende:

"I det omfang der i forbindelse med sådanne virksomheders produktion af el også finder en varmeproduktion sted, er hjemmelsgrundlaget for den kommunale garantistillelse for så vidt angår varmedelen de ovenfor nævnte kommunalfuldmagtsregler.

Det er efter kommunalfuldmagtsregler en forudsætning for, at en kommune kan yde garanti til varmforsyningsvirksomhed, at denne hviler i sig selv.

Dette indebærer efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at det er en forudsætning for kommunal garantistillelse i forhold til et kraftvarmeværk, der ud over el producerer varme, at der sker regnskabsmæssig adskillelse mellem elproduktionen og varmeproduktionen, samt at varmeproduktionen hviler i sig selv."

Opdelingen har således bl.a. betydning for, hvilken del der kan ydes lån til fra KommuneKredit, jf. min tidligere nævnte skrivelse af 14. maj 2013 og Økonomi- og Indenrigsministeriets brev af 4. marts 2013.

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Tlf. 33 92 67 00
Fax 33 11 47 43
E-mail: ens@ens.dk
www.ens.dk

Ekspeditionstid:
Mandag-torsdag 8.30-16
Fredag 8.30-15.30
CVR-nr. 59 77 87 14
EAN-nr. 5798000020009

Søren Ramsing
Tlf. dir. 33927292
sra@ens.dk

Som jeg tidligere har nævnt forudsættes det, at det kommunale engagement sker på markeds-
mæssige vilkår, idet der ellers kan være tale om ulovlig statsstøtte, jfr. kommissionens medde-
lelse 2008/C155/02. Det indebærer, at der skal betales en provision på markedsvilkår for ga-
rantien. Det er op til kommunen selv at afklare statsstøttespørgsmål, jfr. i øvrigt min skrivelse
af 14. maj 2013.

Såfremt der fortsat er uklarhed omkring de kommunale muligheder, vil jeg foreslå, at der sna-
rest holdes et møde med eventuel deltagelse af Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Venlig hilsen

Ib Larsen
Direktør

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen
Center for byudvikling
Att. adm. dir. Claus Juhl

14. maj 2013
J.nr. 2203/1187-0149
Ref. SRA/RVN/TBB/IL
Direktionen

Kære Claus Juhl,

Tak for dit brev af 20. marts 2013 om kommunale garantier og statsstøtte til vindmøller m.v.

Som du ved, har jeg drøftet de rejste spørgsmål med Leo Larsen og Lars Therkildsen fra HO-FOR på et møde her i styrelsen den 19. april 2013.

Det følger af elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1, herunder elproduktion. En kommune har således med denne bestemmelse hjemmel til at deltage i kommerciel elproduktion. Det gælder også elproduktion via vindmøller.

Det følger endvidere implicit af hjemmelen til deltagelse i aktiviteter på elforsyningsområdet, at en kommune kan bruge midler, herunder indskyde midler, samt yde lån og stille garanti for de selskaber, som deres elvirksomhed drives i. Det forudsættes, at det kommunale engagement sker på markedsmæssige vilkår, idet der ellers kan være tale om ulovlig statsstøtte. Statsstøttespørgsmål må kommunen i øvrigt selv afklare, jfr. i øvrigt nærmere nedenfor.

Elproduktionen skal placeres i selskab med begrænset ansvar, jfr. elforsyningslovens § 2, stk. 1.

Hvis en kommune kun deltager med en andel i et selskab, kan kommunen alene deltage i finansiering, herunder garantistillelse, med sin forholdsmæssige andel af den samlede ejerkreds' deltagelse.

Reglerne i elforsyningsloven giver ikke hjemmel til finansiering og garantistillelse overfor 3. mand, som agerer på energiområdet, idet der i givet fald ville være tale om en form for kommunal udlånsvirksomhed.

Med hensyn til dine konklusioner på brevets side 2, kan jeg oplyse, at jeg er enig i, at kommunen har hjemmel til at stille garanti for egne vindmølleprojekter, jfr. ovenfor. For så vidt angår spørgsmålet om garantistillelse til kraftvarmeværker er Energistyrelsen og Økonomi- og Indenrigsministeriet i dialog om problemstillingen. Energistyrelsen forventer på baggrund heraf at vende tilbage med en generel udmelding vedrørende dette spørgsmål inden sommer-

ferien. Med hensyn til KommuneKredit hører lovgivningen herom under Økonomi- og Indenrigsministeriets område, jf. det vedlagte brev af 4. marts 2013 fra Økonomi- og Indenrigsministeriet. Som det fremgår af brevet, finder Økonomi- og Indenrigsministeriet ikke, at KommuneKredit kan stille sine ydelser til rådighed til finansiering af kommunal elproduktion ved etablering af vindmøller.

I forhold til spørgsmålet om statsstøtte er det op til kommunen selv at sikre, at den måde de driver energivirksomhed på er forenelig med statsstøtteregele.

En kommune eller en stat har generelt adgang til at investere og drive offentlig virksomhed på vilkår, der svarer til, hvad en privat markedsinvestor ville have gjort under tilsvarende omstændigheder. Det såkaldte "markedsøkonomiske investorprincip" anvendes til at fastlægge, om transaktionen er almindelig eller ej. Det markedsøkonomiske investorprincip betyder, at der ikke er tale om statsstøtte, hvis medlemsstaten handler som en normal markedsinvestor. Handler medlemsstaten som en privat markedsinvestor, der søger et normalt udbytte, opnår den virksomhed, som staten investerer i, ikke en fordel. En måde at afklare, om staten har handlet eller handler som en privat markedsinvestor, er, om private virksomheder også har investeret i den pågældende virksomhed på lignende vilkår. Det markedsøkonomiske investorprincip gælder såvel transaktioner mellem en kommune og dens egen virksomhed som med 3. mand.

Med hensyn til støtte i form af garantistilling, kan jeg henvise til *Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (2008/C 155/02)*. Af denne meddelelse fremgår blandt andet, at der ikke kan ydes garantier til kriseramte virksomheder, at der skal betales en garantipræmie for garantien, ligesom der kun kan ydes garanti for op til 80 pct. af det udestående lån. Meddelelsen indeholder desuden de såkaldte "safe harbour"-præmier.

Endelig kan jeg gøre opmærksom på, at gennemsigthedsdirektivet vil gælde, hvilket blandt andet betyder, at en medlemsstat på anmodning fra Kommissionen skal kunne give en klar og gennemsigtig redegørelse for den økonomiske aktivitet, der består mellem kommunen og vindmøllesekskabet.

Venlig hilsen

Ib Larsen
Direktør